

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 611/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED] zastúpeného advokátom JUDr. Namirom Alyasrym, PhD., Štúrova 43, Nitra, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cob/46/2025 z 31. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na rovnosť v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu sp. zn. 8Cob/46/2025 z 31. júla 2025. Napadnuté uznesenie v jeho výroku I navrhuje sťažovateľ zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, ako aj priznať mu nárok na náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ ako žalobca podal na Okresnom súde Nitra žalobu, ktorou sa domáhal určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu bližšie špecifikovanému v žalobe proti dvom žalovaným. V žalobe uviedol, že je spoločníkom a konateľom žalovaného v 2. rade, ktorého druhá spoločníčka a konateľka [REDACTED] zvolala 11. augusta 2021 mimoriadne valné zhromaždenie spoločnosti, na ktorom bol sťažovateľ uznesením s účinnosťou od tohto istého dňa odvolaný z funkcie jej konateľa. V konaní vedenom Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 5Cb/85/2021 bolo uznesenie o jeho odvolaní vyhlásené za neplatné. V čase, keď sťažovateľ nebol konateľom žalovaného v 2. rade, previedla konateľka [REDACTED] dotknuté motorové vozidlo na ďalšiu svoju obchodnú spoločnosť [REDACTED]

██████████, v ktorej je jedinou konateľkou a spoločníčkou, a tá následne kúpnu zmluvu previedla motorové vozidlo žalovanému v 1. rade. Sťažovateľ tvrdil, že kúpna zmluva, ktorou bolo motorové vozidlo scudzené inej obchodnej spoločnosti, je absolútne neplatná, a preto ho žalovaný v 1. rade nemohol nadobudnúť. Dotknuté motorové vozidlo je v držbe sťažovateľa, a preto žalovaný v 1. rade i sťažovateľ podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Oba návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia boli odôvodnené odkazom na identický inzerát na predaj dotknutého motorového vozidla. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že inzerát podal sťažovateľ, zatiaľ čo sťažovateľ poukazoval na to, že je v ňom uvedené kontaktné telefónne číslo žalovaného v 1. rade, a preto jeho autorom musí byť on.

3. Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 56Cb/173/2024 z 9. mája 2025 v prvom výroku nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému v 1. rade zdržať sa akéhokoľvek nakladania s motorovým vozidlom až do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva, a zároveň v jeho druhom výroku návrh žalovaného v 1. rade na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Okresný súd posúdil návrh žalovaného v 1. rade ako nedôvodný a, naopak, konštatoval, že s prihliadnutím na obsah inzerátu vznikla na strane sťažovateľa dôvodná obava z možného prevedenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu na tretiu osobu a žalovaný v 1. rade nepredložil dôkaz o tom, že autorom tohto inzerátu je sťažovateľ. Následne okresný súd poukázal na zamietnutie obdobného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaného v 1. rade v inom konaní okresného súdu, ktorého predmetom bol spor o vydanie veci s rovnakými sporovými stranami. Podľa okresného súdu jedine žalovaný v 1. rade by mohol vzhľadom na zápis v evidencii vozidiel previesť vlastnícke právo k dotknutému motorovému vozidlu na tretiu osobu, a preto návrhu sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

4. Žalovaný v 1. rade podal proti uzneseniu odvolanie. Krajský súd napadnutým uznesením zmenil uznesenie okresného súdu v jeho prvom výroku a návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení zamietol a potvrdil uznesenie okresného súdu v jeho druhom výroku (o zamietnutí návrhu žalovaného v 1. rade na nariadenie neodkladného opatrenia pre neosvedčenie splnenia zákonných podmienok na jeho vydanie). Krajský súd sa nestotožnil so záverom okresného súdu o dôvodnosti návrhu sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázal na nehodnovernosť dotknutého inzerátu ako podstatného dôkazu a uzavrel, že zo strany sporových strán nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov či predložený iný dôkaz, že správanie žalovaného v 1. rade predstavuje hrozbu, resp. jeho úmysel scudziť motorové vozidlo. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného v 1. rade poukazujúcej na aktívne konanie sťažovateľa, ktorým zamedzil jeho užívacie práva, krajský súd konštatoval, že ide o neprípustné novoty, svoju viazanosť skutkovým stavom zisteným okresným súdom, ako aj nepreukázanie splnenia podmienky podľa § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namieta, že krajský súd zmenil uznesenie okresného súdu a zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, hoci žalovaný v 1. rade podal v tejto časti iba „formálne“ odvolanie bez odôvodnenia a bez petitu a v celom odvolaní brojil výlučne proti druhému výroku uznesenia okresného súdu o zamietnutí svojho návrhu. Až z napadnutého uznesenia sa sťažovateľ

dozvedel, na základe akých skutočností krajský súd rozhodoval, preto je napadnuté uznesenie právne svojvoľné, nepredvídateľné, arbitrárne a ústavne neudržateľné.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že posudzovanie podmienok na vydanie neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia je predovšetkým vecou všeobecných súdov (čl. 142 ústavy). Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) pristupuje k preskúmvaniu sťažností, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojich práv neodkladným opatrením alebo zabezpečovacím opatrením, veľmi zdržanlivo, a to nielen preto, lebo nie je opravnou inštanciou v rámci sústavy všeobecných súdov, ale aj preto, lebo ide o také rozhodnutia, ktorými sa do práv a povinností účastníkov konania zásadne nezasahuje konečným spôsobom. Ústavný súd môže zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o neodkladných a zabezpečovacích opatreniach iba za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu (II. ÚS 65/2021, IV. ÚS 282/2019, IV. ÚS 330/2020). Výnimočnosť zasahovania ústavného súdu do rozhodnutí o neodkladných opatreniach (predtým o predbežných opatreniach) neznamena, že sú úplne mimo rámca ústavnoprávneho prieskumu ústavným súdom. Ak všeobecný súd ponechá bez povšimnutia niektorú z kľúčových otázok prípadu alebo sa ako odvolací súd bez riadneho zdôvodnenia odkloní od právnych či skutkových záverov súdu prvej inštancie, jeho postup vykazuje známky arbitrárnosti a svojvôle (I. ÚS 191/2019).

7. K argumentácii sťažovateľa poukazujúcej na „formálnosť“ vecného obsahu odvolania jeho protistrany, resp. na jeho nedostatočné odôvodnenie ústavný súd poznamenáva, že posúdenie splnenia obsahových náležitostí podaného odvolania z pohľadu, či a v akom rozsahu umožňujú vecný prieskum napadnutého rozhodnutia, je v právomoci odvolacieho súdu. Krajský súd obsah podaného odvolania zhrnul v bode 6 napadnutého uznesenia, ktorého obsah zodpovedá textu odvolania, ktoré pripojil sťažovateľ ako dôkaz v konaní pred ústavným súdom. Podľa ústavného súdu z obsahu odvolania žalovaného v 1. rade jasne vyplýva, že smeruje proti obom výrokom uznesenia okresného súdu. Podané odvolanie obsahuje aj vecné odôvodnenie (pozri s. 4 podaného odvolania) spočívajúce predovšetkým v rozporovaní záveru o autorstve zverejneného inzerátu o predaji dotknutého motorového vozidla, čo je rozhodujúca skutočnosť, na ktorej bolo uznesenie okresného súdu založené.

8. K argumentácii sťažovateľa o absencii petitu vo vzťahu k vyhovujúcej časti uznesenia okresného súdu ústavný súd poznamenáva, že krajský súd je podľa § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, ale podľa § 381 CSP nie je viazaný odvolateľom navrhovaným spôsobom rozhodnutia (petitom). Z toho vyplýva, že aj keď žalovaný v 1. rade ako odvolateľ navrhoval zrušiť uznesenie okresného súdu v celom rozsahu, postup krajského súdu, ktorým zmenil prvý výrok napadnutého uznesenia okresného súdu a jeho druhý výrok potvrdil, nemožno považovať za ústavne neudržateľný.

9. K argumentácii o porušení zásady kontradiktórnosti konania (nemožnosť vyjadriť sa k veci) a zásady rovnosti v konaní ústavný súd poznamenáva, že z bodu 7 napadnutého uznesenia je

zrejme, že sťažovateľovi bola poskytnutá možnosť predložiť jeho argumenty, ktorú aj využil, a preto je táto časť jeho argumentácie neopodstatnená.

10. Na základe uvedeného ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým uznesením krajského súdu a obsahom sťažovateľom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu